

عنوان مقاله:

سبک های تربیتی و فرزندپروری در خانواده ها

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مطالعات روانشناسی سلامت روان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نگین نصیری - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

خانواده اولین و مهمترین نهاد در تاریخ و تمدن انسانی است که افراد بشری در آن با شیوه های زندگی جمعی، تفاهم و سازگاری با دیگران آشنا می گردند. خانواده مناسبترین بستر فعلیت یافتن قابلیت ها و استعدادها و توانایی های انسانی است و بخش عظیمی از ابعاد شخصیت افراد همچون رفتارهای اجتماعی، مسئولیت پذیری، تحمل و بردباری در برابر دیگران و واکنش های عاطفی در آن شکل می گیرد. فرزند پروری به شیوه غالب بر تربیت فرزندان از سوی والدین اشاره دارد و بر چگونگی رشد و تکوین شخصیت کودکان تاثیر بسزایی دارد. در متون و احادیث اسلامی نیز به شیوه تربیت فرزندان از دیدگاه معصومین (ع) اشاره شده است؛ از دیدگاه اسلامی مسئولیت اصلی فرزندپروری به عهده والدین می باشد. هدف از نگارش این مقاله بررسی شیوه های فرزند پروری والدین و نقش آن بر سازگاری اجتماعی فرزندان می باشد. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد: چهار نوع شیوه های تربیتی در خانواده ها، والدین بر فرزندان اعمال می کنند که عبارتند از (۱) شیوه تربیتی استبدادی (۲) شیوه تربیتی قاطع (۳) شیوه تربیتی سهل انگار و (۴) شیوه تربیتی مسامحه کار. هر کدام از شیوه های تربیتی حاکم بر خانواده ها که والدین در جهت تربیت فرزندان بکار می برند خود دارای تاثیراتی در جهت سازگاری اجتماعی فرزندان دارد.

کلمات کلیدی:

خانواده، فرزندپروری، سازگاری اجتماعی، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491672>

